

คำวินิจฉัยของ นายศักดิ์ เตชะชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๑/๒๕๔๕

วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๕

เรื่อง นายทะเบียนพระครการเมืองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพระคร่วนนาพัฒนาประเทศ

ด้วยนายทะเบียนพระครการเมืองได้ยื่นคำร้องและคำร้องเพิ่มเติมขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพระคร่วนนาพัฒนาประเทศ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง เนื่องจากไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๕ เป็นเหตุยุบพระคร่วนมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕)

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายทะเบียนพระครการเมืองผู้ร้องได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพระคร่วนนาพัฒนาประเทศผู้ถูกร้อง เป็นพระครการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ ได้บัญญัติให้พระคร่วนนาพัฒนาประเทศต้องดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปและอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศกำหนด และมีสาขาพระครการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนพระครการเมืองรับจดแจ้งการจัดตั้งพระครการเมือง คือ ต้องดำเนินการดังกล่าวภายในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๔ และโดยที่พระคร่วนนาพัฒนาประเทศผู้ถูกร้องได้รับการจดแจ้งการจัดตั้งเป็นพระครการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๓ จึงเป็นพระครการเมืองที่จัดตั้งเกินกว่าเก้าสิบวันจนถึงสิบปีปฏิทิน ๒๕๔๓ ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๕ กำหนดให้หัวหน้าพระครการเมืองจัดทำรายงานการดำเนินกิจกรรมของพระครการเมืองในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมาให้ถูกต้องตามความเป็นจริงตามวิธีการที่นายทะเบียนกำหนด และแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในเดือนมีนาคมของทุกปี มิฉะนั้นจะเป็นเหตุให้ถูกยุบพระครการเมืองได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) แต่ภายหลังที่นายทะเบียนพระครการเมืองได้จัดแจ้งการจัดตั้งพระคร่วนนาพัฒนาประเทศแล้ว พระคร่วนนาพัฒนาประเทศผู้ถูกร้องได้ดำเนินเพื่อให้นายทะเบียนพระครการเมืองพิจารณาดำเนินการเรื่องต่างๆ กล่าวคือ

เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๓ ได้แจ้งการรับสมัครเพิ่มเติมต่อนายทะเบียนพรบการเมืองจำนวน ๕,๖๐๓ คน ทำให้มีสมาชิกพรบจำนวน ๕,๖๒๒ คน และเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๓ ได้แจ้งการจัดตั้งสาขาวรบการเมืองต่อนายทะเบียนพรบการเมือง จำนวน ๕ สาขา ได้แก่

๑) ลำดับที่ ๑ ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๔/๒ หมู่ที่ ๑ ถนนเดียบ瓦รี แขวงกระทุมราย เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

๒) ลำดับที่ ๒ ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๕๕/๑ หมู่ที่ ๒ ตำบลชัยบุรี อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

๓) ลำดับที่ ๓ ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๒๕๓/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าโรง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์

๔) ลำดับที่ ๔ ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๑๔๕ ซอยถนนเดชะอุดม ๖ ถนนในเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

๕) ลำดับที่ ๕ ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๑๖๕/๑ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลเทพาลัย อำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา

เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๕ นายทะเบียนพรบการเมืองได้รับรองการจัดตั้งสาขาวรบชัวนา พัฒนาประเทศ ลำดับที่ ๓ และที่ ๔ ไม่รับรองการจัดตั้งสาขาลำดับที่ ๕ และใช้อำนาจตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรบการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้หัวหน้าพรบชัวนา พัฒนาประเทศจัดส่งเอกสารเกี่ยวกับสาขา ลำดับที่ ๑ และที่ ๒ ไปให้นายทะเบียนเพิ่มเติมโดยแจ้งให้พรบชัวนาพัฒนาประเทศไทยรู้กรองทราบตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ถต ๐๐๐๔/๐๔ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๕ เนื่องจากได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดตั้งสาขาวรบชัวนา พัฒนาประเทศ ลำดับที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๕ แล้วปรากฏข้อเท็จจริงตามทางการสอบสวนว่าในการแจ้งการตั้งสาขาวรบ ลำดับที่ ๑ ไม่ปรากฏหลักฐานสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของนายพรเทพ เดวี นายกิตติพัชร์ ดีสม นายธวัชชัย อ้วมแย้ม และสาขาวรบลำดับที่ ๒ ไม่ปรากฏหลักฐานดังกล่าวของนายสมมาตร ฉลองแคน เพื่อให้การดำเนินตามนัยมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรบการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ ให้หัวหน้าพรบชัวนาพัฒนาประเทศส่งสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของบุคคลดังกล่าว ซึ่งหัวหน้าพรบหรือผู้มีอำนาจลงนามรับรองความถูกต้องของเอกสารทุกฉบับไปเพื่อพิจารณาดำเนินการภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง สำหรับสาขาวรบ ลำดับที่ ๕ นางสาวอัญชลี มีคิลป์ เกิดเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๕ ซึ่งเป็นผู้มีอายุต่ำกว่าสิบปีบัญชีได้รับเลือกตั้งเป็นเหตุภัยสาขาวรบ จึงขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการสาขาวรบตามนัยมาตรา ๑๒ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรบการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบกับนัยมาตรา ๔ แห่งประมวลกฎหมาย

แห่งและพาณิชย์ ทำให้คณะกรรมการสาขาพรรค ลำดับที่ ๕ มีองค์ประกอบไม่เป็นไปตามนัยมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ๑ ดังกล่าว จึงไม่รับรองการจัดตั้งสาขาพรรค ลำดับที่ ๕ และ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๕ พระ Kavanaugh พยายามพัวพันนายแพทย์ผู้ทรงได้ส่งเอกสารเกี่ยวกับกรรมการสาขาพรรค ลำดับที่ ๑ และที่ ๒ ตามที่นายทะเบียนพระคราเมืองแจ้งให้ส่งเพิ่มเติม ทั้งเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๕ ได้แจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองต่อนายทะเบียนพระคราเมืองเพิ่มเติมอีก ๑ สาขา คือสาขาลำดับที่ ๕ ซึ่งในการจัดตั้งสาขาลำดับที่ ๕ ครั้งที่สองนี้ ปรากฏว่า สถานที่ดังเป็นที่เดียวกันกับ ครั้งแรกและคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวน ๘ คน เป็นบุคคลคนเดียวกันกับที่ยื่นครั้งแรก ๓ คน ยกเว้นหรัญญิกสาขาพรรคที่เปลี่ยนจากนางสาวอัญชลี มีศิลป์ เป็นนายวรเดช มีศิลป์ เท่านั้น และเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๕ ได้แจ้งการตั้งสาขาพรรคการเมืองต่อนายทะเบียนพระคราเมืองเพิ่มเติมอีก ๒ สาขา คือ เป็นสาขาลำดับที่ ๖ ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๑๐๙ หมู่ที่ ๓ ตำบลบ้านตาด อำเภอคุ้ง จังหวัดอุดรธานี และ สาขาลำดับที่ ๗ ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๑๐ หมู่ที่ ๒ ตำบลหนองแรง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

แต่เมื่อนายทะเบียนพระคราเมืองผู้ร้อง ได้ตรวจสอบหลักฐานการจัดตั้งสาขาพรรคทั้งสองแล้ว ปรากฏว่า คณะกรรมการผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรคชាមานพัฒนาประเทศของผู้ทรงได้จัดตั้งสาขาดังกล่าวไว้ได้ก่อน ประชุมใหญ่สมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคก่อนที่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารพรรค กล่าวคือ คณะกรรมการบริหารได้อนุมัติให้จัดตั้งสาขาพรรคทั้งสองสาขาดังกล่าวไว้ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๕ เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา แต่คณะกรรมการผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรคได้จัดประชุมใหญ่สมาชิกพรรค เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๕ และวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๕ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ตามลำดับ ดังนั้น การเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค ดังกล่าวไม่เป็นไปตามนัยข้อบังคับพระชាមานพัฒนาประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๓๕ ที่กำหนดไว้ว่า “เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้ตั้งสาขาพรรคแล้ว ให้ประธานคณะกรรมการผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรค เรียกประชุมใหญ่สมาชิกพรรคเป็นครั้งแรกและต้องมีสมาชิกพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาในท้องที่นั้นมาประชุม ไม่น้อยกว่าห้าสิบคน เพื่อเลือกคณะกรรมการสาขาพรรคครั้งแรก ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งสาขาพรรคได้” ผู้ร้องจึงไม่รับรองการจัดตั้งสาขาพรรคทั้งสองสาขาดังกล่าวข้างต้น และได้แจ้งให้หัวหน้าพระชាមานพัฒนาประเทศผู้ทรงทราบตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๐๐๐๔/๑๓๑ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ และไม่รับรองการจัดตั้งสาขาลำดับที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๕ เนื่องจากได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงทางการสอบสวนจากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้งประจำจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดพัทลุง และกรุงเทพมหานคร ที่ได้รับมอบหมายให้สอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏว่า การจัดตั้งสาขาพรรคไม่ได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับพระชាមานพัฒนาประเทศ ข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕

การไม่รับรองการจัดตั้งสาขาพรน.ป.ส. สำหรับสาขาพนักงานประจำที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๕ ที่ ๖ และที่ ๗ รวม ๕ สาขา พรน.ป.ส. สำหรับสาขาพนักงานประจำที่ ๓ ได้ต่อไปนี้

ตามที่นายทะเบียนพรค.เมืองแต่งตั้งได้

นอกจากนี้ พรน.ป.ส. สำหรับสาขาพนักงานประจำที่ ๔ ได้จัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพรค.เมืองในรอบปี พ.ศ. ๒๕๖๗ แจ้งให้นายทะเบียนพรค.เมือง ผู้ว่าฯ ทราบภายในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

นายทะเบียนพรค.เมืองเห็นว่า พรน.ป.ส. สำหรับสาขาพนักงานประจำที่ ๔ ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรค.เมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงมีเหตุให้ยกพรค.เมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรค.เมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรน.ป.ส. สำหรับสาขาพนักงานประจำที่ ๔ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรค.เมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งรับคำร้องและคำร้องเพิ่มเติมไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๐ และรับไว้พิจารณาวินิจฉัยและแจ้งให้ผู้ว่าฯ และส่งสำเนาคำร้องให้ผู้ถูกร้อง

พรน.ป.ส. สำหรับสาขาพนักงานประจำที่ ๔ ได้รับการจัดแจ้งการจัดตั้งเป็นพรค.เมืองเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๗ และต่อมาได้มีหนังสือถึงคณะกรรมการการเลือกตั้ง (นายทะเบียนพรค.เมือง) แจ้งข้อจดแจ้งการตั้งสาขาพรค.เมืองทั้งหมดจำนวน ๗ สาขาพรค.เมืองและถูกต้องครบ ๔ ภาค มีสมาชิกพรค.เมืองทั้งสิ้น ๕,๖๒๒ คน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรค.เมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ ตามหนังสือลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๗ ของพรน.ป.ส. สำหรับสาขาพนักงานประจำที่ ๔ ผู้ถูกร้อง ส่งให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง เลขรับที่ ๒๗๒๕๓ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๗ เวลา ๑๖.๑๕ น. เรื่อง ขอส่งรายชื่อสมาชิกพรค. เมือง ๔ ภาค สมาชิก ๕,๖๐๓ คน และผู้ถูกร้อง ได้ยื่นเอกสารข้อจดแจ้งการจัดตั้งสาขาพรค.เมืองต่อนายทะเบียน สาขาพรค.มาตรา ๑ ถึงสาขาพรค.มาตรา ๗ ตามคำร้องเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๗ วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ และวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๗ ตามมาตรา ๑

ดังนั้น พรน.ป.ส. สำหรับสาขาพนักงานประจำที่ ๔ ได้ขอจดแจ้งการจัดตั้งสาขาพรค.เมืองไปแล้ว รวม ๗ สาขา ถูกต้องครบถ้วน ๔ ภาค และได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

พรrokการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ กล่าวก็อ เมื่อครบตามกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน มีสาขาพรrokการเมืองครบ ๕ สาขา และมีสมาชิกและสาขาพรrokเกินกว่ากําหนด ทั้งผู้ถูกร้องได้รับการจดแจ้งดังพรrokการเมืองยังไม่ครบปีปฏิทินจึงยังไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรrokการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญยกคำร้อง และมีคำสั่งให้ผู้ร้องรับรองการจัดตั้งสาขาพรrokผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรrokการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๐ วรรคสาม

พิจารณาคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและคำชี้แจงเพิ่มเติม พร้อมเอกสารประกอบแล้ว ฟังได้ว่านายทะเบียนพรrokการเมืองผู้ร้องได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรrokชوانาพัฒนาประเทศไทยผู้ถูกร้อง เป็นพรrokการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรrokการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๕ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๓ หลังจากนั้นพรrokชوانาพัฒนาประเทศไทยผู้ถูกร้องได้แจ้งการรับสมาชิกพรrokและการจัดตั้งสาขาพรrokการเมืองของผู้ถูกร้องต่อนายทะเบียนพรrokการเมืองผู้ร้องรวม ๕ สาขainแต่ละภาคดังที่ปรากฏตามคำร้อง เมื่อวันที่ ๑๒ และวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๓ ตามลำดับ และต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๔ แจ้งการจัดตั้งเพิ่มเติมอีก ๒ สาขา แต่นายทะเบียนพรrokการเมืองผู้ร้องได้รับรองการจัดตั้งสาขาพรrokการเมืองดังกล่าวเพียง ๒ สาขาเท่านั้น ส่วนอีก ๕ สาขาไม่รับรอง

คดีนี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า กรณีเหตุที่ศาลมีคำสั่งยุบพรrokชوانาพัฒนาประเทศไทยผู้ถูกร้อง ตามคำร้องของนายทะเบียนพรrokการเมือง หรือไม่

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรrokการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดแจ้งการจัดตั้งพรrokการเมือง พรrokการเมืองต้องดำเนินการให้มีสมาชิกดังแต่ห้าพันคนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศกำหนด และมีสาขาพรrokการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา”

มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า “ให้หัวหน้าพรrokการเมืองจัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพรrokการเมืองในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมาให้ถูกต้องตามความเป็นจริงตามวิธีการที่นายทะเบียนกำหนด และแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในเดือนมีนาคมของทุกปี เพื่อประกาศให้สาธารณชนทราบ เว้นแต่พรrokการเมืองที่จัดตั้งขึ้นยังไม่ถึงเก้าสิบวันนับจนถึงวันสิ้นปีปฏิทิน”

ดังนั้น ปัญหาจึงมีว่า พรrokชوانาพัฒนาประเทศไทยผู้ถูกร้องได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติ ดังกล่าวในแต่ละภาคของประเทศไทยเมื่อผู้ร้องได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรrokการเมืองผู้ถูกร้องหรือไม่ อันจะเป็นเหตุที่จะทำให้นายทะเบียนพรrokการเมืองผู้ถูกร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งยุบพรrokได้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรrokการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) และวรรคสอง

เห็นว่า ในส่วนของสาขาวรรคการเมืองนั้น แม้พรรคชាវนาพัฒนาประเทคโนโลยีกรองจะแจ้งการจัดตั้งสาขาวรรคการเมืองต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ก็ตาม แต่การที่นายทะเบียนพรรคการเมืองผู้ร้องจะออกหนังสือรับรองการจัดตั้งได้ การจัดตั้งสาขาวรรคการเมืองนั้นจะต้องเป็นไปตามกฎหมาย และข้อบังคับของพรรคการเมืองนั้นๆ ด้วย ในกรณีเป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนพรรคการเมืองผู้ร้องที่จะตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนได้ ซึ่งมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้บัญญัติไว้ว่า “ให้ประธานกรรมการการเลือกตั้งเป็นนายทะเบียนมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ฯลฯ” และ “ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้คำชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารมาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือตรวจสอบได้” ซึ่งตามคำร้องและคำร้องเพิ่มเติมประกอบเอกสาร ปรากฏว่านายทะเบียนพรรคการเมืองผู้ร้องได้รับรองการจัดตั้งสาขาวรรคชាវนาพัฒนาประเทคโนโลยี ๒ สาขา คือสาขาลำดับที่ ๓ และลำดับที่ ๔ ตามคำร้อง ส่วนสาขาที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๕ ที่ ๖ และที่ ๗ นั้น นายทะเบียนพรรคการเมืองผู้ร้องได้ดำเนินการตรวจสอบเอกสารหลักฐานและจากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำที่ได้รับมอบหมายให้สอบสวนข้อเท็จจริงแล้วได้ความว่า 在การจัดตั้งสาขาวรรคลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๒ ไม่ปรากฏหลักฐานสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของนายพรเทพ เดวี นายกิตติพัชร์ ดีสม นายธวัชชัย อ้วนเย้ม และนายสมมาตร ฉลองแคน ซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่บัญญัติว่า “ในกรณีพรรคการเมืองได้จัดตั้งสาขาวรรคการเมืองขึ้น ให้หัวหน้าพรรคการเมืองมีหนังสือแจ้งการจัดตั้งสาขาวรรคการเมืองต่อนายทะเบียน ... ฯลฯ ...”

หนังสือแจ้งการจัดตั้งสาขาวรรคการเมืองให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดและอย่างน้อยจะต้องมีรายการแสดงที่ตั้งสาขาวรรคการเมือง รายชื่อ อาชีพและที่อยู่ของกรรมการสาขาวรรคการเมืองนั้น ... ฯลฯ ...”

สาขาวรรคการเมืองลำดับที่ ๕ ผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นหัวัญญิกสาขาวรรค มีอายุต่ำกว่าสิบปีบริบูรณ์ ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งบัญญัติว่า “คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองประกอบด้วย หัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขาธิการพรรคการเมือง รองเลขาธิการพรรคการเมือง เห้วยัญญิกพรรคการเมือง โภมกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบปีบริบูรณ์”

และบัญญัติว่า “คณะกรรมการสาขาพรบการเมืองประกอบด้วย ประธานสาขาพรบการเมือง รองประธานสาขาพรบการเมือง เลขาธนุการสาขาพรบการเมือง รองเลขาธนุการสาขาพรบการเมือง เหรัญญิกสาขาพรบการเมือง ...” ตามลำดับ นายทะเบียนพรบการเมืองจึงไม่รับรองการจัดตั้งฯ ทั้งเมื่อพระคชานาพัฒนาประเทศไทยได้แจ้งการจัดตั้งสาขาพรบลำดับที่ ๕ อีกรัง โดยเปลี่ยนเหรัญญิกสาขาพรบ แต่จากการตรวจสอบของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งพบว่า ไม่มีการประชุมจัดตั้งสาขาพรบลำดับที่ ๕ ที่บ้านเลขที่ ๑๖๕/๑ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลเทพศาลาย อำเภอจังหวัดนครราชสีมา ในวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๕ และไม่มีสมาชิกพรบตามบัญชีรายชื่อแนบท้ายรายงานการประชุมใหญ่สาขาพรบส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกพรบ ไม่ได้เข้าร่วมประชุมและไม่ได้มีการลงลายมือชื่อด้วยตนเอง โดยเฉพาะนายแฉล้ม อ่อนนook ผู้มีรายชื่อเป็นประธานสาขาพรบและเป็นเจ้าของบ้านซึ่งเป็นสถานที่จัดประชุมและที่ตั้งสาขาพรบ ปฏิเสธว่า ไม่ได้เป็นผู้จัดการประชุมสาขาพรบลำดับที่ ๒ จากการตรวจสอบของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งพบว่า ผู้มีรายชื่อเป็นกรรมการสาขาพรบและมีรายชื่อผู้เข้าประชุมจำนวน ๕ คน ให้ถ้อยคำว่า ไม่ได้มีการประชุมใหญ่เพื่อจัดตั้งสาขาพรบหรือเลือกตั้งกรรมการบริหารพรบ ไม่ได้ลงลายมือชื่อในบัญชีผู้เข้าร่วมประชุม ไม่เคยจัดทำรายงานการประชุมสาขาพรบและลายมือชื่อในบัญชีผู้เข้าร่วมประชุมส่วนหนึ่งไม่ตรงกับความจริง ซึ่งการจัดตั้งสาขาพรบลำดับที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๕ ไม่เป็นไปตามข้อบังคับของพระคชานาพัฒนาประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ เอกสารประกอบท้ายคำร้องและนายทะเบียนพรบการเมืองผู้ร้องได้ให้โอกาสพรบคชานาพัฒนาประเทศไทยผู้ถูกร้องชี้แจงและยืนยันข้อเท็จจริงที่ระบุไว้ในเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่างๆ แล้ว พระคชานาพัฒนาประเทศไทยผู้ถูกร้องก็ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระบรมราชโองการเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๑

ส่วนการจัดตั้งสาขาพรบลำดับที่ ๖ และที่ ๗ ก็ปรากฏว่า คณะกรรมการจัดตั้งสาขาพรบทั้งสองสาขาได้จัดประชุมใหญ่สมาชิกพรบเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรบก่อนที่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการบริหารพรบซึ่งขัดข้อบังคับของพระคชานาพัฒนาประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๓๙ เอกสารประกอบท้ายคำร้อง นายทะเบียนพรบการเมืองผู้ร้องจึงมิได้รับรองการจัดตั้งสาขาพรบ ลำดับที่ ๖ ที่ ๒ ที่ ๕ ที่ ๖ และที่ ๗ ดังกล่าว

ดังนี้จึงเห็นว่าพระคชานาพัฒนาประเทศไทยผู้ถูกร้อง ไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระบรมราชโองการเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๑ กล่าวคือ เมื่อครบกำหนดเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนพรบการเมืองรับจดแจ้งการจัดตั้งพระบรมราชโองการเมืองครบร ๔ สาขา ใน ๔ ภาค เนื่องจากนายทะเบียนพรบการเมืองผู้ร้องได้รับรอง

การจัดตั้งสาขาพรนพาราณประเทศเพียง ๒ สาขา ดังข้อวินิจฉัยข้างต้นการที่พรนพาราณประเทศผู้ถูกร้องชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า ผู้ถูกร้องมิได้รับชี้แจงว่า เป็นพระเหตุใดผู้ร้องจึงไม่รับรองการจัดตั้งสาขาพรนพ ผู้ถูกร้องทำผิดข้อบังคับพรนพข้อใด ควรให้แก่ไขให้ถูกต้องภายใน ๗ วัน หรือ ๑๕ วัน นายทะเบียนพรนพการเมืองผู้ร้องไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรนพการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ผู้ถูกร้องปฏิบัติถูกต้องครบถ้วนตามข้อบังคับพรนพแล้วนั้น ฟังไม่เข็น

สำหรับประเด็นที่ว่า พรนพาราณประเทศผู้ถูกร้อง ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรนพการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ นั้น เห็นว่า พรนพาราณประเทศผู้ถูกร้องได้รับการจดแจ้งจัดตั้งพรนพดังแต่วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๓ เมื่อนับถึงวันสิ้นปีปฏิทิน คือ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ จึงเป็นเวลาที่พรนพาราณประเทศผู้ถูกร้องได้จัดตั้งขึ้น เกินกว่าเก้าสิบวันนับจนถึงสิ้นปีปฏิทินแล้ว และพรนพาราณประเทศผู้ถูกร้องต้องดำเนินการจัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพรนพในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมาให้ถูกต้องความเป็นจริงตามวิธีการที่นายทะเบียนกำหนดและแจ้งให้นายทะเบียนพรนพการเมืองทราบภายในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๕ ดังกล่าว แต่ปรากฏว่า พรนพาราณประเทศผู้ถูกร้องมิได้ปฏิบัติ ดังกล่าว ที่พรนพาราณประเทศผู้ถูกร้องยื่นคำขอชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า พรนพาราณประเทศผู้ถูกร้อง จัดตั้งเป็นพรนพการเมืองยังไม่ครบปีปฏิทินไม่เคยรับเงินอุดหนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรนพการเมือง จึงฟังไม่เข็นเช่นกัน

พรนพาราณประเทศผู้ถูกร้อง ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรนพการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงเป็นเหตุตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) ที่นายทะเบียนพรนพการเมืองผู้ร้อง ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ยุบพรนพาราณประเทศได้ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรนพการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑

อาศัยเหตุดังกล่าว จึงมีคำสั่งให้ยุบพรนพาราณประเทศ

นายศักดิ์ เดชาชัย

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ